

Motion till riksdagen 2012/13:Fi6

**av Sven-Olof Sällström och Johnny Skalin (SD)
med anledning av prop. 2012/13:39**

Fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom ekonomiska och monetära unionen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår proposition 2012/13:39 Fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom ekonomiska och monetära unionen.

Motivering

Sverigedemokraterna har länge hävdat att varje land måste ha en möjlighet och en rättighet att föra en ekonomisk politik som passar just det egna landet. Höga eller låga skatter, nivå och kvalitet på välfärdssystemen och arbetsmarknadens funktionssätt är ytterst en fråga om värderingar och åsikter hos det egna landets medborgare.

Detta gäller såklart inte bara finanspolitiken utan även penningpolitiken. Vid den svenska folkomröstningen om införandet av euron var Sverigedemokraterna drivande i nej-sidan och argumenterade för att samma penningpolitik inom ett icke-optimalt valutaområde förr eller senare kommer att orsaka problem. Att Finland inte hade samma förutsättningar som Grekland eller att Irland och Tyskland befann sig i olika konjunkturella skeenden var alldeles uppenbart, men likväl framhållade ja-sidan i att Sverige borde ansluta sig till den ekonomiska och monetära unionens tredje steg och fullt ut införa euron. Lyckligtvis visste svenska folket bättre än både nuvarande och dåvarande regering.

Nu, med facit i hand, ser vi att nej-sidan fick rätt och att eventuell skrämselpropaganda i själva verket var tämligen nedtonad. Vi ser inte bara problem utifrån en strikt ekonomisk aspekt. Euron och urholkandet av de fria nationernas rätt att vara just fria nationer är i dag det enskilt största hotet mot freden i Europa. Den vänder folk mot sina folkvalda och länder mot sina grannar.

Fel! Okänt namn på

Gamla fiender, som blivit vänner, blir fiender på nytt. Detta urholkande av förtroende kan på sikt bli mer kostsamt än bristfälliga statsfinanser.

En koordinerad penningpolitik och en ökad centralisering av makt mellan länder med olika förutsättningar och målsättningar har således kommit att innebära stora bekymmer. Det svar och den lösning som presenteras i regeringens proposition innebär *mer* av samma vara, i stället för *mindre*: EU:s makt och inflytande över medlemsstaternas ekonomiska politik ska öka i så gott som samtliga avseenden.

Sverigedemokraterna tar avstånd från samtliga delar av propositionen men vill särskilt framhäva följande:

Artikel 6 i fördraget stipulerar att en medlemsstat ska samordna planeringen av nationella emissioner av offentliga skuldebrev. Det förhåller sig givetvis så att en suverän stat självständigt kan, bör och ska ta beslut om hur, när, var och varför man vill och behöver låna, eller inte låna, medel på marknaden eller från annan part.

Artikel 8 i fördraget ger betydande makt till EU-domstolen vad avser att pröva om regeln om budgetbalans och den automatiska korrigeringsmekanismen införts på ett riktigt sätt. Här ges också medlemsstaterna möjlighet att agera angivare åt sina grannar och väcka talan vid EU-domstolen. EU-domstolen äger då att döma och domen är bindande för parten eller parterna, vilka ska vidta de åtgärder som krävs. En icke ringa del av en stats möjlighet att föra och utveckla sin ekonomiska politik vingklipps härigenom för att i stället åläggas en domstol, dvs. en icke folkvald församling bestående av individer med ingen eller ringa lojalitet gentemot det aktuella landet.

Den s.k. korrigeringse mekanismen, dvs. en mekanism som ska aktiveras per automatik om en stats budget inte uppnår det medelfristiga målet om en budget i balans eller med överskott, är oklar såväl till funktion som till tillvägagångssätt. EMU har även långt tidigare haft regler om budgetbalans och maximala nivåer om statsskuld och budgetunderskott. När dessa började brytas visade det sig dock att de i praktiken inte gällde, emedan det denna gång var de större medlemsstaterna som bröt mot dem. Även Ekonomistyrningsverket anför i sitt remissvar att det är oklart hur den korrigeringse mekanismen ska fungera rent praktiskt.

Sverigedemokraternas utgångspunkt är att Sverige inte ska ansluta sig till den ekonomiska och monetära unionen. Vår utgångspunkt är tillika att ifrågasätta och vända oss emot felaktiga och dåliga beslut som tas av de nuvarande euromedlemmarna, trots att de inte uppenbart eller på ett direkt sätt påverkar Sverige. Denna utgångspunkt kommer som ett resultat av regeringens ovilja att diskutera fram ett formellt och juridiskt undantag för Sverige att införa euron som valuta, likt Danmark och Storbritannien. Så länge Sverige är legalt bunden till att avskaffa den svenska kronan till förmån för euron kommer Sverigedemokraternas motstånd mot en ytterligare centralisering av makten inom EMU att kvarstå.

Sverigedemokraterna är starka Europavänner. Sverigedemokraternas utgångspunkt är att hela Europa har att vinna på fri handel och frivilligt samarbete. Här ingår att värna den inre marknaden, men här ingår även att bekämpa

Fel! Okänt namn på

den tilltagande överstatligheten, den växande federalismen och nedmonteringen av Europas fria nationer.

De som driver denna utveckling framåt utgör i dag det största hotet mot freden i Europa.

Stockholm den 29 november 2012

Sven-Olof Sällström (SD)

Johnny Skalin (SD)